

AL JUTJAT D'INSTRUCCIÓ

ANTONI MARIA DE ANZIZU FUREST, Procurador dels Tribunals i del **Molt Honorable Senyor JORDI PUJOL I SOLEY**, segons acreditat mitjançant escriptura de poder especial que acompanyo per còpia certificada amb devolució de l'original, davant el Jutjat comparec i, com millor procedeixi en Dret, **MANIFESTO**:

Que, mitjançant el present escrit, i de conformitat amb els articles 270 i següents de la Llei d'Enjudiciament Criminal, en relació amb els articles 100 i 101 del mateix text legal, interposo querella contra qui després es dirà pels presumpte delictes, inicialment tipificats sens perjudici que, un cop finalitzada la instrucció es modifiqui la mateixa, de calúmnia i injúria comesos contra el meu representat, previstos i penats en els articles 205, 206, 208, 209, 211, 212 i concordants del Codi Penal. Per això, i d'acord amb el que disposa l'article 277 de la LECRm.,

EXOSO

Primer.- Jutjat davant el que s'interposa.

La present querella s'interposa davant el Jutjat d'Instrucció de Barcelona al qual per repartiment li sigui atribuïda, per ser competent de conformitat amb el que estableix l'article 14.2 en relació amb els articles 17 i

18 tots ells de Llei d'Enjudiciament Criminal ja que la conducta objecte de querella es realitza mitjançant la publicació per part de dos periodistes d'un seguit d'articles al diari EL MUNDO (essent la seu de la seva empresa editora a Catalunya a (08007) Barcelona, Passeig de Gràcia N° 11) i l'afectació, en tot cas, a l'honor i els drets fonamentals del meu representat té lloc *prima facie* a aquesta ciutat, on resideix i ha tingut coneixement de les injúries i calúmnies que aquí es denuncien.

En efecte, pel que fa als delictes d'injúries i calúmnies, el Tribunal Suprem, mitjançant l'acord de Ple no jurisdiccional de 3 de febrer de 2005, va modificar radicalment la seva jurisprudència per determinar la competència per a la instrucció de les causes per delictes contra l'honor i va decidir que s'havia d'aplicar el principi d'ubiquïtat, de manera que el delicte es comet en totes les jurisdiccions en les quals s'hagi realitzat algun element del tipus. I així, en aplicació d'aquest criteri, a la interlocutòria d' 11 de gener de 2008 resolent una qüestió de competència, el propi TS va considerar, en un cas d'injúries efectuades amb publicitat a través d'un programa de televisió estatal, que era competent el Jutjat del lloc on residia la víctima, s'havien percebut les ofenses i s'havia presentat la querella, amb independència del lloc d'emissió de les injúries (cfr., també, en el mateix sentit, la interlocutòria del TS de 29 de maig de 2008).

Segon.- Identitat del querellant.

És querellant el Molt Honorable Senyor JORDI PUJOL I SOLEY, ex-President de la Generalitat de Catalunya, i el seu domicili a efectes del procediment que se'n derivi d'aquesta querella és el de la seva direcció lletrada a Barcelona (08008), carrer Còrsega n. 317, 1r. 2^a.

Tercer.- Identitat del querellat.

Són querellats qui resultin ser autors de la publicació a la qual es farà referència, i, en tot cas, els Srs. EDUARDO INDA i ESTEBAN URREIZTIETA, qui signen els articles que s'imputen delictius. Aquesta part en desconeix el segon cognom i demés dades de filiació dels mateixos, encara que sens dubte podran ser facilitats per l'empresa editora del diari EL MUNDO del que ambdós són col·laboradors. El domicili de la seu d'aquesta entitat a Barcelona (08007) és, com s'ha dit, al Passeig de Gràcia nº 11.

Tot això sens perjudici de dirigir l'acció penal i civil contra els que poguessin resultar imputats en qualitat d'autors i inductors en el transcurs de les presents diligències, així com a l'empresa editora de conformitat amb l'article 30 del Codi Penal.

Quart.- En quan als fets.

El dia 16 de novembre d'enguany, els Srs. Inda i Urreiztieta, periodistes i col·laboradors del diari EL MUNDO, van publicar en aquest mitjà un article en portada amb el titular "LA POLICIA VINCULA CUENTAS EN SUIZA DE PUJOL Y MAS CON LA CORRUPCIÓN DE CIU" (s'acompanya com a document Nº 1 un exemplar d'aquest diari). Aquest article, i els altres que se'n deriven i que s'analitzaran a continuació, contenen expressions falses i greument lesives per l'honor del meu representat.

El contingut del mateix es basa, aparentment, en la suposada existència d'un escrit, l'autoria del qual s'atribueix a funcionaris del Cos Nacional de Policia (UDEF), unitat que pertany a la Comissaria General de Policia Judicial de la Direcció General de la Policia, i que en ocasions es denomina "informe" i en d'altres "borrador", que s'hauria emès dins l'anomenat "Caso Palau" (subtítol de les pàgines 14 i 15 del diari on consta l'article). Així, en les pàgines 14-15, es diu:

"La Unidad Central de Delincuencia Económica y Fiscal (UDEF) y, más concretamente, la Brigada de Blanqueo de Capitales, ha elaborado un prolijo informe dentro de las diligencias que se llevan a cabo para esclarecer el entramado de corrupción que coordinaba Félix Millet a través del Palau de la Música".

L'anterior afirmació, és objectivament falsa. No es tracta d'una consideració de part, sinó del fet que hores després de la seva publicació fou desmentida terminantment per un comunicat oficial emès pel Jutjat N° 30 a través del TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE CATALUNYA (es designa el seu original al Gabinet de premsa i comunicació del TSJC) que deia:

"ACLARIMENT JUTJAT INSTRUCCIÓ 30 BARCELONA SOBRE INFORMACIÓ PUBLICADA 'EL MUNDO'

En relació a les informacions publicades avui pel diari El Mundo relacionades amb la investigació del cas Palau de la Música el Jutjat d'Instrucció 30 de Barcelona vol aclarir que:

1r. Des del mes de maig d'enguany, en què la UDEF va remetre al Jutjat d'Instrucció núm. 30 de Barcelona el seu informe sobre la investigació que li havia estat encomanada, el Jutge instructor no ha encomanat a la UDEF ni l'ampliació, ni cap altra investigació, sobre el Cas Palau.

2n. Al Jutjat no li consta que la UDEF estigui duent a terme cap nova investigació sobre el Cas Palau i, per tant, desconeix l'existència de qualsevol mena d'informe que la UDEF hagi pogut elaborar recentment sobre aquest cas.

3r. Es vol precisar que, d'acord amb la vigent legislació sobre Policia Judicial, ni la UDEF ni cap altre òrgan de la policia judicial pot dur a terme investigacions sobre un assumpte que és objecte d'investigació judicial sense el mandat del Jutge instructor i que, en tot cas, qualsevol

informació que pugui obtenir la policia judicial ha de ser comunicada, de manera urgent i exclusiva, al jutge instructor

Barcelona, 16 de novembre de 2012"

Aquest comunicat del Jutjat N° 30 posa de manifest dues coses:

- La primera, que els periodistes no han efectuat cap mena de comprovació diligent en els termes normatius requerits per l'exercici legítim de la seva professió, doncs resulta evident que no han consultat a fonts judicials relacionades amb les Diligències Prèvies N° 3369/2009 i 410/2011 del Jutjat d'Instrucció N° 30, que són les que es refereixen al "Cas Palau". De haver-la fet, els hi hauria estat extremadament senzill constatar allò que ve afirmat pel propi Jutge instructor.

- La segona, que l'informe o és fals, i es tracta d'una mera mistificació elaborada pels periodistes o un tercer, o bé és il·lícit i elaborat per funcionaris d'un cos adscrit a la policia judicial al marge de qualsevol control judicial. L'únic funcionari de l'UDEF que fins el moment ha emès informes sobre el Cas Palau, amb supervisió judicial, és el carnet professional 89.140, adscrit al Grup 24 de la UDEF-BLA.

Avancem que sigui quina sigui l'opció correcta, el contingut d'allò publicat és radicalment fals també merament en el pla objectiu.

L'article conté les següents afirmacions:

"Los 'testigos voluntarios' que han declarado ante la Policía y los Mossos d'Esquadra han relatado con todo lujo de detalles el imperio empresarial que Jordi Pujol júnior ha montado en todo el mundo para blanquear el dinero presuntamente captado por su padre en comisiones ilegales" (pàg. 14).

"Artur Mas Barnet, fallecido el pasado mes de marzo, cobró unas suculentas cantidades por ejercer de testaferro de los Pujol en Liechtenstein, aunque también habría desempeñado el mismo rol 'en favor de su hijo'. 'Parte de las comisiones que fueron a parar allí se las desviaba él', sentencia el borrador de la UDEF. Estos últimos testimonios obran en poder de los Mossos d'Esquadra, pero no han sido entregados a la Policía, 'aunque existe promesa' de que se hará en un corto periodo de tiempo" (pàg. 15).

A part de l'inversemblant que resulta que funcionaris dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat es refereixin a 'promeses d'entrega' entre diverses unitats policials, el cas és que aquestes afirmacions també són objectiva i radicalment falses. Així, el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, el mateix dia de la publicació de la notícia, va elaborar un informe relacionant les seves intervencions en el denominat Cas Palau (document N° 2, copia de l'informe designant el seu original a la Direcció General de la Policia-Mossos d'Esquadra), del que directament s'evidencia que en cap cas han pres cap mena de declaració a ningú, en els termes descrits pels Srs. periodistes i, suposadament, pel Policia amb C.P. 84.140. La conclusió del mateix és:

«En relació a la informació periodística apareguda en data d'avui a diversos mitjans de comunicació, i més concretament al diari "EL MUNDO", "ABC", relatives a la participació del cos de Mossos d'Esquadra, on textualment es llegeix "... un documento enviado a los Mossos sobre sociedades de la familia Pujol, explica cómo, por gestionarlas, "el padre de Mas recibía en Liechtenstein comisiones de las que desviaba una parte a su hijo"", aquesta Unitat no té cap tipus de informació al respecte, ni ha participat en cap gestió relativa als fets publicats. Per tant, s'ignora l'origen de la informació publicada tot i que al mateix article periodístic, es cita com a

font un informe policial del Cos Nacional de Policia (UDEF).

Sobre la informació textual "... Los testigos voluntarios que han declarado ante la Policía y los Mossos d'Esquadra han relatado con todo lujo de detalles ..." s'informa que aquesta Unitat no ha participat ni ha copsat cap declaració al respecte.

També es llegeix al mateix article periodístic "... Estos últimos testimonios obran en poder de los Mossos d'Esquadra, pero no han sido entregados a la Policía, aunque existe promesa de que se hará en un corto período de tiempo...". En relació a aquest paràgraf aquesta Unitat desconeix informació al respecte.

Sobre les persones físiques que s'esmenten a l'article periodístic ja referenciat (i més concretament els vinculats a les famílies Pujol i Mas), aquesta Unitat pot afirmar que al decurs de la investigació portada a terme, **mai s'ha fet referència concreta a aquestes persones** per no ser objecte dels fets investigats o a les gestions derivades de la mateixa.

Es fa constar que existeix un procediment judicial paral·lel al que ara motiva el present informe i del que es té coneixement únicament per la ressonància mediàtica del mateix ja que els Sr. MILLET i MONTULL van ingressar a la presó. D'aquest procediment entén el Jutjat d'Instrucció núm. 10 de Barcelona i estaria relacionat amb la construcció d'un hotel a Barcelona vinculat amb el Palau de la Música, instrucció en la que aquesta Unitat no ha participat.

Barcelona, a 16 de novembre de 2.012»

(negreta, cursiva i subratllat a l'original)

EXPRESSIONS CALUMNIOSES I INJURIOSES CONTINGUDES EN ELS
ARTICLES DEL SRS. INDA I URREIZTIETA

Dia 16 de novembre de 2012.

Portada: **"LA POLICIA VINCULA CUENTAS EN SUIZA DE PUJOL Y MAS CON LA CORRUPCIÓN DE CIU"**

El titular és fals. Cap informe de la Policia vincula al Sr.Pujol amb la corrupció de CIU. La utilització del terme corrupció de CIU, que no obra en cap resolució judicial de la causa, és també calumniosa.

"Un informe de la UDEF sostiene que parte de las comisiones que las empresas pagaban a CDC a través de la trama del Palau 'se han desviado a cuentas personales de sus dirigentes'"

"Un documento enviado a los Mossos sobre sociedades de la familia Pujol explica cómo por gestionarlas 'el padre de Mas recibía en Liechtenstein comisiones de las que desviaba una parte a su hijo'"

"Los Pujol disponían de 'tres cuentas numeradas y dos cajas de seguridad con número correlativo a la que el propio Millet posee en el mismo establecimiento' de Lausana, según el informe"

"Igualmente se han detectado conexiones con las cuentas de Arturo Fasana' -hombre clave de la trama Gürtel- cuyos 'últimos beneficiarios son Pujol, su hijo Jordi y su esposa Marta Ferrusola'" (negreta a l'original).

Aquestes informacions, contingudes en un subtítol destacat de la portada, són falses i greument lesives per l'honor del meu representat. És impossible que existeixi cap informe amb aquest contingut i en el supòsit que així fos, es tractaria d'una burda falsedat.

L'article continua:

"Un informe de la Policía revela que parte de la comisiones que las empresas pagaban a Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) -el 4% del monto total de cada adjudicación - a través de la trama del Palau

ha acabado en depósitos bancarios suizos de sus dirigentes. Concretamente, de Artur Mas y de la familia de Jordi Pujol.

En este 'borrador' de la Unidad Central de Delincuencia Económica y Fiscal (UDEF) se denuncia la existencia de cuentas en Suiza y Liechtenstein controladas por Artur Mas padre e hijo, así como por Jordi Pujol, su mujer, Marta Ferrusola y su primogénito Jordi.

Los agentes precisan que los Pujol disponía de 'tres cuentas numeradas y dos cajas de seguridad con número correlativo a la que el propio Millet [responsable del Palau]' tiene en Lausana. Así mismo, revelan la existencia de conexiones con cuentas del fiduciario Arturo Fasana, cuyos beneficiarios son también los Pujol"

Pàgina 14:

Titular: "PUJOL Y MAS COBRABAN EN SUIZA"

Subtítulo: "La Policía sostiene que parte de las comisiones pagadas a Convergència a través del Palau acabaron en cuenta del presidente y ex presidente en el país helvético"

"La Policía ha descubierto las cuentas que las familias Pujol y Mas tienen en el extranjero y las vincula con las comisiones ilegales que Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) recibía a través de las entidades adscritas al Palau de la Música de numerosas empresas y constructoras a cambio de adjudicaciones de obra y servicios por parte de la Generalitat.

Entre los titulares de cuentas en Suiza y Liechtenstein a las que se habrían desviado fondos procedentes de comisiones ilegales, figuran Artur Mas padre y su hijo, el actual presidente de la Generalitat de Catalunya ...

La Unidad Central de Delincuencia Económica y Fiscal (UDEF) y, más concretamente, la Brigada de Blanqueo de Capitales, ha elaborado un prolijo informe dentro de las diligencias que se llevan a cabo para esclarecer el

entramado de corrupción que coordinaba Félix Millet a través del Palau de la Música..."

La resta de l'article de les pàgines 14 i 15 és igualment injuriós i calumniós, en tant que fals, per la qual cosa i a fi de no transcriure'l íntegrament, en destaquem les següents expressions:

De la pàgina 14:

"Jordi Pujol Ferrusola, es según este borrador policial, el testaferro de Jordi Pujol Soley, el hombre que gobernó Catalunya entre 1980 y 2003. De hecho, se le atribuye un patrimonio valorado en varios cientos de millones de euros."

"Los 'testigos voluntarios' que han declarado ante la policía y los Mossos d'Esquadra han relatado con todo lujo de detalles el imperio empresarial que Jordi Pujol junior ha montado en todo el mundo para blanquear el dinero presuntamente captado por su padre en comisiones ilegales".

"En el banco helvético (Cantrade Lausanne) el clan Pujol-Ferrusola dispone de 'tres cuentas numeradas' a su nombre".

"Millet, el jefe del Palau, forma parte del círculo más íntimo de Jordi Pujol desde los tiempos de Banca Catalana. Es más, siempre fue una de sus personas de confianza".

De la pàgina 15:

"Pero no quedan ahí los tentáculos helvéticos de los todopoderoso Pujol, que, de alguna manera, siguen mandando en Cataluña a través del secretario general de CDC, Oriol Pujol. Los policías antiblanqueo hacen

constar que han 'detectado' conexiones con las diferentes cuentas manejadas en Rhone Gestion, 'regentadas por Arturo Fasana', uno de los testaferros preferidos por la clase política española en general y catalana en particular.

El último beneficiario de las cuentas regentadas por Fasana de su oficina de Canonica y su despacho suizo son el propio Pujol, su hijo Jordi i Marta Ferrusola".

"Lo que sí deja meridianamente claro en varios pasajes es que la tesis de que las cuentas de Liechtenstein encontradas a Artur Mas Barnet, padre del Presidente de la Generalitat, eran fruto de los negocios familiares es radicalmente falsa. 'En realidad', matizan, 'pertenecen a la familia Pujol, toda vez que Artur Mas sènior 'era quien llevaba las gestiones como fiduciario en dicho país'.

Artur Mas Barnet, fallecido el pasado mes de marzo, cobró unas suculentas cantidades por ejercer de testaferro de los Pujol en Liechtenstein, aunque también habría desempeñado el mismo rol 'en favor de su hijo'. 'Parte de las comisiones que fueron a parar allí se las desviaba a él', sentencia el borrador de la UDEF. Estos últimos testimonios obran en poder de los Mossos d'Esquadra, pero no han sido entregados a la Policía, 'aunque existe promesa' de que se hará en un corto periodo de tiempo".

La publicació del dia 17 de novembre és igualment en la seva integritat injuriosa i calumniosa en tant que radicalment falsa (Document N° 3). Sota el titular de la pàgina 14, **"LOS PUJOL TIENEN 137 MILLONES EN SUIZA"**, trobem dos subtítols destacats més:

"La UDEF asegura que controlan 'una fundación con 165 millones de francos suizos'

'Sus beneficiarios son el matrimonio Pujol-Ferrusola y sus hijos Jordi y Oriol' añade"

Algunes expressions remarcables són:

"Ésta es una de las principales revelaciones del informe policial en el que se denuncia, además, que parte de las comisiones que las empresas pagaban a CDC -el 4% del total de cada adjudicación- a través de la trama del Palau de la Música ha acabado en cuentas de sus dirigentes. Concretamente, de Artur Mas y de los Pujol. En este sentido, se revela la existencia de depósitos bancarios controlados por ambas familias en Suiza y Liechtenstein."

A la pàgina 15, com a continuació de la notícia:

"... la Policía echa por tierra el argumento de que las cuentas en Liechtenstein halladas al padre de Artur Mas, fallecido en marzo pasado, son fruto de negocios familiares. 'En realidad', dicen los agentes, 'pertenecen a la familia Pujol, siendo Artur Mas sénior quien 'llevaba las gestiones como fiduciario en dicho país'. Unos servicios que también habría prestado a su hijo".

Aquesta part ha procedit a desgranar aquells aspectes dels articles dels querellats dels dies 16 i 17 de novembre que es consideren objectivament lesius en els seus propis termes. Òbviament, la calúmnia i la seva gravetat (ens trobem davant d'una notícia que a escasses hores de la seva publicació és desmentida terminantment pel Jutge instructor a càrrec de les investigacions i per la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra) no depenen únicament dels paràgraf abans transcrits: és la interrelació entre els titulars, els entre cometes, les valoracions sobre el contingut del suposat informe i les aportacions de pròpia mà dels autors, el que configuren les injuries i calumnies en el seu conjunt. Amb l'única finalitat de perjudicar el més destacat dirigent històric d'un partit en el marc d'un procés electoral, es descriu en els termes més sensacionalistes que pugui tolerar el periodisme comercial, el contingut fals d'un suposat "borrador policial" (que en

cas d'existir, seria igualment falç i il·lícit), presentant com a certs fets ni tant sols contrastats amb les tècniques usuals d'aproximació a la veritat periodística.

Cinquè.- Qualificació Jurídica dels fets:

Sens perjudici que l'evolució del procediment porti a una qualificació jurídica més ajustada, els fets són constitutius dels delictes d'injúries i calumnies greus amb publicitat.

1. Els fets són constitutius d'un delicte continuat de calúmnia amb publicitat tipificada als articles 205, 206 i 74 CP. En efecte, la imputació de delictes que es desprèn de la lectura de les notícies publicades el 16 i 17 de novembre és prou concreta, terminant i conté tots els elements necessaris per a la seva definició: el Sr. Jordi Pujol i Soley hauria rebut a contes bancaris a l'estranger importants quantitats pretesament pagades per algunes empreses, a través de donacions al Palau de la Música, en il·lícita compensació pels contractes que rebien de la Generalitat. Fets inequívocament delictius que constituïrien delictes continuats de suborn (art. 419 i ss. CP), prevaricació (art. 404 CP) i frau en la contractació (art. 436 CP) atribuïts al querellant, sigui en qualitat d'autor o de partícip, prou determinats i no prescrits, per quan els propis querellats connecten els fets amb els que en aquest moment estan essent objecte de les Diligències Prèvies n. 3369/2009 i 410/2011 del Jutjat d'Instrucció n. 30 de Barcelona. Òbviament els fets són absolutament falsos, com es podrà comprovar un cop efectuades les diligències que proposem. Finalment, pel que fa al tipus subjectiu del delicte, del propi tenor literal dels articles periodístics s'infereix directament que s'ha actuat dolosament, és a dir, amb ple coneixement de la lesivitat per a l'honor de les persones i del caràcter delictiu dels fets que s'atribuïen. I també amb plena consciència de la falsedat de les imputacions o, al menys, amb dol eventual. En efecte, per més que es tracti d'assumptes d'interès públic relacionats amb persones amb

gran rellevància, el contingut de les informacions implica un grau de descrèdit tal que, sense haver d'arribar a la verificació exhaustiva del fet, hom feia exigible una curiosa comprovació raonable dels fets afirmats. En el decurs de la instrucció ja es veurà si els querellats eren plenament conscients de la falsedat de les seves afirmacions, però pel moment no hi ha dubte que van actuar amb temerari menyspreu a la veritat quan, sense més, van publicar un cúmulo de conjectures i suposicions edificades sobre fets incerts sense de cap mena de comprovació que nos fos la invocació a un fantasmagòric esborrany. Així les coses, no hi ha el més mínim indici que pugui fer pensar que s'ha actuat en l'exercici del dret a la llibertat d'expressió o al de transmetre comunicació veraç, sinó justament el contrari. No només s'ha lesionat el dret a l'honor de les persones previst a l'art. 18.1 CE sinó que també s'ha vulnerat grollerament el dret fonamental dels ciutadans a *rebre lliurament informació veraç*, consagrat a l'art. 20.1. d) CE.

El sentit delictiu de les imputacions efectuades és clar: "*Pujol y Mas cobraban en Suiza*". Tanmateix, una lectura *pro reo* el més forçada i descontextualitzada possible de les notícies objecte d'aquesta querella podria portar a alguns a afirmar que no s'imputa al Sr. Jordi Pujol cap acte que fos inequívocament delictuós. Però fins i tot així, és inqüestionable que es continuarien fent afirmacions indubtablement difamatòries que afecten greument el bon nom i la reputació personal i política del querellant. Sintetitzant, s'afirma reiteradament que el Sr. Jordi Pujol, amb el concurs de la seva esposa i dels seus fills, Jordi i Oriol, ha acumulat una fortuna a l'estranger, amb fons provinents d'actes de corrupció, la qual cosa suposa un gravíssim acte de desmereixent reputacional d'immensa capacitat lesiva pel seu honor. Per tant, és evident que, en qualsevol cas, els fets querellats podrien ser considerats, com a mínim, un delictes continuat d'injúries greus amb publicitat dels art. 208, 209 i 74 CP.

Per últim, en relació a les falses acusacions realitzades més genèricament ("*matrimoni Pujol-Ferrusola*", "*família Pujol*" o "*Clan Pujol-Ferrusola*") cal remarcar que aquestes imputacions deshonroses constitueixen un menyscapse a la

fama i pròpia estima del nostre representat i també formen part de les conductes típiques querellades.

2. Entenem, sigui dit amb tot el respecte, que la simple lectura dels articles periodístics ha de provocar l'admissió a tràmit de la present querella i la incoació del corresponent procés per tal d'establir les responsabilitats pertinents. D'altra banda, és d'esperar que aquells que es vanten de ser els abanderats del "periodisme d'investigació", no voldran renunciar a aquesta condició i rebaixar-se a la de simples copistes, de manera que és de suposar que reivindicaran la seva obra i assumiran que han de respondre de la veracitat d'allò que signen. Tanmateix, per reblar el clau, podem tenir en consideració per uns moments, a efectes purament dialèctics, l'escenari hipotètic més favorable possible als querellats, és a dir, el que es presentaria si fos veritat que els autors dels articles haguessin elaborat les notícies en qüestió a partir d'un esborrany autèntic de la UDEF. Possibilitat que, com ja hem indicat, sembla remota. Doncs bé, el comportament dels periodistes en tal cas continuaria essent igualment delictiu i mereixeria idèntica qualificació penal.

En efecte, si s'hagués redactat un "reportatge neutral", és a dir, una notícia que es limita a la reproducció de manifestacions alienes, els periodistes serien únicament responsables de la veritat objectiva de l'existència de l'informe en qüestió i de la fidelitat de la transcripció efectuada, però no del seu contingut. De l'anàlisi dels fets objecte de la present querella s'arriba, però, justament a la conclusió contrària. Els Srs. Inda i Urreiztieta són en tot cas els autors d'una notícia pròpia i garants penals de la veracitat del contingut de tot allò que han difós. Aquesta conclusió es fonamenta en l'aplicació de la jurisprudència constitucional sobre el "reportatge neutral", expressada, entre moltes d'altres, a la STC 53/2006, de 27 de febrer. Les raons serien les següents:

a) No s'identifica l'autor de l'informe a les pròpies notícies. El mitjà de comunicació i els seus redactors no poden ser simples transmissors de continguts ja que no presenten a ningú que assumeixi com a propi allò que pretesament es diu a un esborrany que s'invoca constantment.

b) Els querellats no es limitarien a reproduir quelcom d'alguna manera conegut sinó que serien ells qui provocarien la notícia, al prendre la iniciativa de donar prematurament a la llum el contingut d'un escrit que, en ser un esborrany, és immadur i, per aquest motiu, reservat. Ens trobaríem doncs davant d'un escrit provisional que no hauria assolit l'estadi adequat per transcendir a tercers (de fet, ni tants sols al jutge!). En aquestes condicions, la revelació a les pàgines de *El Mundo* del pretès esborrany no seria una simple reproducció d'assertions alienes, sinó que esdevindria l'infantament d'una notícia pròpia, la paternitat de la qual, als efectes d'una difamació, correspondria a aquells que han redactat l'article.

c) A més, els dos periodistes serien conscients que estaven oferint credibilitat a una informació que, ni tal sols a parer de l'autor del pretès informe, estava suficientment corroborada. Això es desprèn no només de la condició d'esborrany del suposat document, sinó de les informacions facilitades pels propis querellats: precisament per fer front al comunicat del Magistrat Instructor sota les ordres del qual se suposa que hauria d'actuar la Comissaria General de Polícia Judicial UDEF-BLA, es diu a "El Mundo" (17/11/2012, pág. 15) que a l'informe policial s'indica que "las pesquisas no han concluido todavía" i que "la UDEF 'procederá' a poner en conocimiento del juez sus conclusiones cuando 'acaben las gestiones de verificación de los hechos'".

d) Finalment, tal com ja hem indicat a l'apartat de fets d'aquesta querella, els periodistes adopten un paper actiu i determinant en quant a la presentació i repercussió de la notícia. En efecte, no es limiten a donar compte del contingut d'un pretès informe sense aportar res més sinó que s'hauria produït un procés de

burda reelaboració, mitjançant la interrelació de titulars i subtítols impactants, la selecció i distribució de les cites literals, valoracions sobre el contingut del suposat informe, aportacions de pròpia mà o complementació esbiaixada amb informacions addicionals ja conegudes, per tal que el lector s'emporti la falsa idea que el querellant rebia comissions il·lícites a l'estranger per l'adjudicació d'obra pública a Catalunya: "Pujol y Mas cobraban en Suiza".

En definitiva, fins i tot encara que fos veritat que s'hagués fet servir un esborrany autèntic de la UDEF per elaborar les informacions, qualsevol de les raons que acabem d'indicar és suficient per rebutjar que es tracti d'un cas de reportatge neutral. Per tant, els querellats han d'assumir íntegrament el contingut de les notícies que han publicat i fer-se responsables de la veracitat de les gravíssimes imputacions que s'hi efectuen i que haurien d'haver contrastat i comprovat degudament conforme als cànons de la professionalitat informativa. No els eximeix parapetar-se darrera l'existència d'un esborrany, sigui aquest apòcrif o vertader.

3. Com ja s'ha indicat, els autors penalment responsables del delictes perpetrats són, en virtut de l'art. 30.2.1er. CP, Eduardo Inda i Esteban Urreizieta, persones que signen els articles on s'efectuen les imputacions falses, sens perjudici que en el decurs de les diligències d'investigació es determini la possible existència d'inductors. Tampoc cal descartar que es descobreixi la comissió de delictes contra l'Administració Pública per part de funcionaris de la UDEF, com a mitjà instrumental per aconseguir la difamació delictiva del nostre representat.

En virtut de l'art. 212 CP, a banda del responsables penals, és responsable civil solidari la mercantil Unidad Editorial Información General S.L.U., propietària del mitjà

de comunicació a través del qual s'han propagat les notícies.

Sisè.- Diligències, la pràctica de les quals s'interessa

Sens perjudici de la pràctica d'aquelles que acordi aquest Ilm. Jutjat, interessa a aquesta part que es practiquin les següents diligències, que tendeixen totes elles a acreditar la falsedat de les imputacions i bloquejar l'efecte oclusiu de la clàusula d' *exceptio veritatis* de l'article 207 del Codi Penal:

1.- INTERROGATORI dels querellats, amb assistència d'aquesta part, i rebent-los-hi declaració en tal condició.

2.- TESTIFICAL

- Del Funcionari del Cos de Policia Nacional, Inspector Cap del Grup 24, UDEF-BLA, amb carnet professional número 89.140, que pot ser citat a través del seu superior jeràrquic a les Dependències de la UDEF a Madrid. La seva declaració s'interessa per ser aquest el funcionari emissor del l'Informe obrant a les Diligències Prèvies N° 3360/09 i 410/11 del Jutjat d'Instrucció n° 30 de Barcelona. Sens dubte aquest funcionari estarà en condicions d'il·lustrat al Jutjat sobre l'existència de l'informe policial al qual es refereixen els articles periodístics d'aquesta querella i de la seva hipotètica autoria. La citació s'interessa en la condició de testimoni sens perjudici que si, a la vista de la declaració dels querellats o durant el transcurs de la mateixa, es considerés convenient, es sol·licités el canvi del seu estatus processal per tal d'assegurar millor les seves garanties.

- Sr. Arturo Fasana, el domicili i la filiació completa del qual ignora aquesta part però que, sens dubte, podran ser esbrinats per la policia a partir de les referències contingudes en l'article de premsa.

3.- DOCUMENTAL: Consistent en que per aquest Ilm. Jutjat es tinguin per aportats els documents que s'acompanyen al present escrit.

4.- Que pel Jutjat es requereixi al MINISTERI DE L'INTERIOR DIRECCIÓ GENERAL DE LA POLICÍA a fi de que informi sobre l'existència d'un suposat document redactat per la UDEF-BLA relatiu a la persona del Molt Honorable Sr. Jordi Pujol i Soley i, cas d'existir aquest, procedeixi a la seva remissió íntegra al Jutjat del document original.

5.- Comissió Rogatòria Internacional: donat que s'afirma falsament sobre l'existència de comptes a l'estranger "controlades" i titularitat del meu representat, s'interessa que s'oficiï a través dels mecanismes de cooperació internacional en matèria penal a les autoritats de la Confederació Helvètica i de Liechtenstein a fi que s'informi sobre l'existència de qualsevol compte bancari a qualsevol entitat d'aquests països on figuri com a titular, apoderat, beneficiari o autoritzat, el Sr. Jordi Pujol Soley.

Por tot el que s'ha exposat,

AL JUTJAT D'INSTRUCCIÓ DEMANO: Que en la representació que acredito, tingui per interposada la present querella pels delictes que s'han referit, se serveixi admetre-la i tenir-me com a part en el procediment; s'acordi prosseguir-ne la tramitació practicant les diligències interessades i, en el seu dia, dictar Interlocutòria contra els responsables, disposant així mateix, que se m'atorgui vista de les actuacions, amb intervenció en les diligències sol·licitades i en les que es succeeixin, amb tot el que procedeixi en Dret.

ALTRESSÍ DIC: Que aquesta part es troba exempta de l'obligació que estableix l'article 280 de Llei d'Enjudiciament Criminal al considerar que es troba inclosa a la previsió de l'article 281 del mateix text legal.

Per la qual cosa,

AL JUTJAT D'INSTRUCCIÓ DEMANO: Que tingui per realitzada l'anterior manifestació als efectes procedents.

ALTRESSÍ DIC SEGON: Que al llarg de la instrucció la querella serà ampliada si s'escau, en relació a altres notícies o articles, elaborats tant pels querellats com per altres persones i emeses a través de qualsevol mitjà, on s'atorgui infundada versemblança o s'ampliïn les imputacions calumnioses objecte del present escrit.

ALTRESSÍ DIC TERCER: Que es doni trasllat del present escrit al Ministeri Fiscal per tal que, d'acord amb allò que disposa l'art. 215 CP, exerciti les corresponents accions penals per tractar-se d'una ofensa adreçada contra una Autoritat sobre fets concernents a l'exercici del seu càrrec.

AL JUTJAT D'INSTRUCCIÓ DEMANO: Que tingui per realitzades les anteriors manifestacions als efectes procedents. És Justícia que respectuosament demano, a Barcelona, a dinou de novembre de dos mil dotze.

XAVIER MELERO
ICAB 17794